

פרשת אמור

גליון מס' 100

אור ישראל

דבר העורך

העלון שאתם מחזיקים כעת בידיכם, נושא את המספר 100. כברת דרך ארוכה עברנו עד שהגענו בסייעתא דשמיא עד הלום, כאן המקום לעצור ולהתבונן על חסדי השם יתברך שגמל עמנו ועל ההצלחה האדירה שצבר העלון. בתודה על העבר ובבקשה על העתיד מבקשים אנו מהשם יתברך שלא תצא תקלה תחת ידינו.

לרגל גליון ה-100 הגליון עוצב מחדש ונוסף אליו ג"כ מדורים חדשים, זה המקום לתת סקירה קצרה על המדורים הישנים והחדשים: פניני הפרשה: הינו אוסף פנינים נחמדים לפרשת השבוע אשר מלוקטים מספרים שונים על התורה כגון: מעיינה של תורה, מעיין השבוע, אור החמה, מיד מלכים, ועוד...

טיב הרש"י: במדור זה יובאו שאלות ותשובות על הרש"י בפרשת השבוע מתוך הספר "טיב הרש"י", של הרב מיכאל אביטן שליט"א.

שמנה לחמו: הינו ספר שיצא לפני כמה שנים וארבעים שנה ע"י רבי אשר בן יעקב (לא ידוע עוד פרטים עליו), הספר מכיל מאות פירושים קצרים ונחמדים של צירופים, גימטריאות, ראשי תיבות, וכדו', אז הננו מביאים כל שבוע קצת פנינים מהספר.

סיפור השבוע: במדור זה יובאו סיפורים שונים, נשתדל שיהיו עם מסרים טובים. בבדיחותא: שם יובאו בדיחות לשמח קצת את הקוראים.

ונסיים מעין הפתיחה בשבח והודיה לה' על העבר ובבקשה על העתיד. כמו כן נודה לכל צוות העוסקים במלאכת הקודש, כל אחד בשמו הטוב יבורך, וכמובן לכל המסייעים בתרומתם לעלון.

ואחרון חביב: תודה מיוחדת למאות הקוראים המלווים את העלון מידי שבוע בשבוע, מאירים הערותיהם ושולחים תגובות. חילכם לאורייתא.

**שבת שלום!
העורך**

פניני הפרשה

מלוקט מספרים שונים

"את אחיה לא יקח כי אם וגו'" (כא, יד)

אליה לא יקח כ"י - ר"ת אחיה, רמז למה שאמרו חז"ל בגמרא (בבא בתרא קי). שהנושא אישה צריך שיברוק באחיה. כמו שכתוב: "ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון". (נחל יעקב)

"ונקדשתי בתוך בני ישראל" (כב, לב)

כאשר ביקש ניקולאי, הצאר הרוסי, להפריע את בני ישראל מדתם ולגזור עליהם גזירת ההשכלה. נסעו לפטרבורג הבירה גדולי רוסיה ובראשם רבי יצחק מוואלוז'ין ורבי מנחם מנדל מליובאוויטש, ה"צמח צדק", כדי להעביר את רוע הגזירה.

השמיע שם רבי מנחם מנדל דברים בוטים בתקיפות יתירה, עד כי התרו בו רבי המלוכה שיענש על כך, אבל הרבי לא נרתע.

שאל אותו רבי יצחק מוואלוז'ין: "איך יהיין מר להכניס עצמו בסכנה, והרי בזה יאבד את חלקו בעולם הבא?"

השיב לו הרבי: "אם לא יהיה לכלל ישראל עולם הזה, מה צורך לי בעולם הבא של הקב"ה..." חזר הגאון ושאלו: "הרי צריך להתנהג ע"פ התורה, והיכן מצינו בתורה שצריך למסור נפש על עניני השכלה?"

ענה לו ה"צמח צדק": "בתורה לא מצינו מסירות נפש בכלל, אלא קידוש השם, שכתוב **"ונקדשתי"** - וקידוש השם אין לו שיעור.

(מעיינות הנצח)

"המוציא אתכם מארץ מצרים" (כב, לג)

מילת "אתכם" עולה למספר 461 ותיבות "ארץ מצרים" ביחד מספרם 671, וא"כ ההפרש ביניהם הוא 210 וזה מספר השנים שהיו ישראל במצרים.

וזוהו הרמז: המוציא אתכם - זאת אומרת שהקב"ה הוציא מספר אתכם שהוא 461 מארץ מצרים שהיא 671 ויצאנו לאחר 210 שנים כאמור.

(להניח ברכה, אור החמה)

"אלה מועדי ה' מקראי קדש אשר תקראו אותם במועדים" (כג, ד)

אפשר לפרש ש"אתם" ראשי תיבות א"לנות, ת'בואה, מ"ים. והכוונה כמו שאמרו חז"ל כי המועדים הם ימי דין ולכן אין לנהוג בהם שחוק והוללות כי הם מקראי קודש, כי בפסח נידונים על התבואה, בעצרת על פירות האילן ובחג הסוכות נידונים על המים.

(מעשה חושב)

זמני השבת

דהד"נ	מוצ"ש	ר"ת
19:05	20:09	בני ברק
18:50	20:06	י-ם
	20:43	

לבריאות ולהצלחה: הרב משה בן אסתר, מרת שרה בת סוליכה, הרב שלמה בן אסתר, מרת גילה בת גמילה. לעילוי נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב אהרן יהודה לייב בן גיטל פייגא, הרב יעקב בן מרים, ר' אליהו בן משה, ר' משה בן אליהו, מרדכי בן שמעון, וויאן בת יעקב, שמעון בן מרדכי. לרפואת: הרב שמריהו יוסף ניסים בן בתיה, תמר דבורה בת מיכל, לאה בת הינדל ברינדל הינדא. לזיווג הגון: זואל שמחה בת חנה, יאיר ישראל בן רבקה, נועה בת רות, ירנה בת רות, אסתר בת שרית, גילה בת שרית, יעל בת שרית.

חיפור השרון

טיב הרש"י

שאלות ותשובות על הרש"י בפרשת השבוע

"לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזוב אותם אני ה' אלוקיכם" (כג, כב)

תעזב. הנח לפנייהם והם ילקטו, ואין לך לסייע לאחד מהם. (רש"י)

טיב הרש"י שאל, למה כפל הדברים, "הנח לפנייהם", "ואין לך לסייע"? ותירץ, שפירוש תעזוב הוא הנח, ואם תאמר אע"פ שאין מצווה לעזור בכל זאת תעזור להם, לכן בא לומר ואל תסייע. ולמה משום סיוע לאחד זה חובה לשני.

נחלת יעקב שאל, איך רש"י למד ב' דברים, גם להניח לפנייהם וגם לא לסייע מחילה אחת "תעזוב"?

ותירץ, לפי שכתוב פעמיים תעזוב, אחד בפר' קדושים ומשם לומדים הנח לפנייהם. והשני כאן שהוא לכאורה מיותר, לכן למד מזה שאין לסייע.

שמנה לחמו

רמזים ופרפראות מהספר 'שמנה לחמו'

"והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבגדים" (כא, י) "אשר יוצק על ראשו שמן המשחה" זהו הכהנים הגדולים שהיו בבית ראשון "ומלא את ידו ללבוש אה הבגדים" זהו הכהנים הגדולים שהיו בבית שני שנגנזה שמן המשחה, ולא נתחנכו ידם להיות כהנים גדולים רק בלבישת הבגדים.

"המשחה ומלא את ידו ללבש" (שם) ר"ת אליהו שכאשר יבוא אליהו אז יוציא את שמן המשחה ממקום שנגנזה ואז יחזרו להיות כהנים גדולים במשיחת שמן המשחה.

"מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם" (כב, ד) ס"ת ישמרום שאף בגלות שאין להם קרבנות ואינם יכולים לעלות לרגל, מ"מ ישמרום לחוג אותם במועדם.

בבדיחותא

לכל אלה שאומרים נא לא להפריע בין 2 ל-4, עדיין לא הבנתי מה כל כך קשה לכם להגיד פשוט: 3

נאום העצלון: אם לא הייתי עצלן, הייתי בונה רכבל שמסיע אוכל מהמקרר למיטה שלי.

לכל עניי העצלון ניתן לפנות לפני- 055-6763984

או למייל ALONORISRAEL@GMAIL.COM

מה ביקש הרב פינקל מהמיליארדר

השם 'אהוד שולץ' לא אומר לנו כלום, אבל בעולם העסקים שמו מכבב כאחד מהעשירים בתבל, שהונו נאמד במיליארדים. באחד הימים בא לבקר בארץ ישראל, והמלווה שלו הביאו בין היתר לביקור בממלכת מיר בארץ הקודש, תוך שהוא מראה לו את הבניינים הרבים, ואת אלפי הבחורים והאברכים הלומדים שם.

שולץ מאד התרגש, וביקש להכנס לביקור אצל ראש הישיבה הגאון רבי נתן צבי פינקל זצ"ל, מי שבנה את כל האימפריה הזו. כשנכנס, פגש לפניו אדם שבור גופנית, כאשר כל גופו כואב מהמחלה הקשה שפקדה אותו, מחלת ניוון שרירים, אבל רוחו שמחה בקרבו והוא מקרין כלפי חוץ כאדם המאושר עלי אדמות.

שולץ מאד התרגש למראה עיניו, ואז אמר לו ראש הישיבה:

"מה אומרת לך השואה?" שולץ מיד ציין את אכזריות הגרמנים ורשעותם הגדולה. אבל ראש הישיבה אמר לו: "לי המושג 'שואה' מזכיר דבר אחר לגמרי, איך שחמשה יהודים יכולים להצטופף בדרגש קטן ולהסתדר ביניהם..."

בגמר הביקור, כששולץ מצא עצמו נרגש, הוציא פנקס צ'קים,

חתם על צ'ק ופנה לראש הישיבה ואמר לו: "קוראים לי שולץ, יש לי מפעל... והוני נאמד במיליארדים. אני חתמתי על הצ'ק, וראש הישיבה יכול לכתוב איזה סכום שירצה. אל דאגה, אני כמעט ולא ארגיש זאת."

ראש הישיבה לקח את העט, כשידו רועדת, והוא מחזיק את ידו ביד השנייה, וכך הוא כתב על הצ'ק סכום של... 1200 דולר! שולץ היה בהלם, והוא אמר: "אולי ראש הישיבה לא הבין, גם אם ראש הישיבה היה מוסיף עוד כמה אפסים לסכום, לא הייתי כמעט מרגיש זאת. למה ראש הישיבה כתב סכום פעוט כל כך?"

השיב לו ראש הישיבה: "כל מה שאבקש תעשה?" אמר לו שולץ: "כן". אמר לו ראש הישיבה: "אני מבקש ממך, קח את הצ'ק, תגש לחנות שמעבר לכביש, ותבקש ממנו

שיתן לך זוג בתפילין בסכום הזה, זה סכום מספיק לתפילין מהודרות, ותניח את התפילין כל יום. אם תעשה זאת, בשבילי זה שווה יותר. מכל הכסף שבעולם..."